

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. helyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:
Kézdi-Vásárhelyt: Csik-Szeredában: Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetések, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld“ 1883. évi (második) folyamára.

A „Székelyföld“ című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K.-Vásárhelyt a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imre, Székely-Udvarhelyre Dr. Kádbó Ferenc szerkesztőkhöz küldendők, vidékről legezélszerűbben posta-utalvánnyal.

A „Székelyföld“ kiadó hivatala.

Eszláron.

Sz.-Udvarhely, július 25.

Tisza-Eszláron különös dolgok történnek. Természetes és igen könnyen indokolható, hogy a közönség, mi elüli a padokat és a bíróság termét futasztó gözzel tölti, izgatott várakozással néz az egyes tárgyalások elé. A bűnpör sajátos jellege, a nagy por, mit az fölvert, a védelem nagy apparatusa, a tanuk és a szakértők nagy száma, fontossága érthetővé teszik azt.

De Tisza-Eszláron különös dolgok is történnek. Dolgok, melyek előtt

megdöbbenéssel áll meg a gondolkodó ember s melyeknek elkövetőit és azt, hogy azok meggátolására oly kevés történik: elítélés nélkül nem hagyhatja.

Az államhatalom igazságszolgáltatási joga ül széket a kriminális kérdések felett. És az úgy van helyesen. Leginkább valószínű, hogy az anyagi igazság enuntialása szűziesebben kerül ki oly ajkokról, a mik az érdekek szolgáltatásban állani legkevésbé látszanak. Az állam csak magas szempontokból nézett érdekek szolgálatát tűri meg; valószínű tehát, hogy a hatalom, mi az egyessel, a kisebb körű közületekkel csak távoleső pontok összekötő kaposát viszi, igaz és részrehajlatlan lesz az igazságszolgáltatás teendőiben.

Ez elvontan s a közönséges esetek százazerein többnyire így szokott történni, s főleg krimináliákban igen elszórtan találkozni a váddal, hogy a hatóságok részrehajlók valának.

Am ezen bűnügygyel a dolog más-képen áll. A körülmény, hogy a tiszta-eszlári ügy vizsgálati eljárásának kezdetén immár rituális jellegűnek kiáltott ki s ennek folytán a nemzet figyelme fokozottan arra irányított és hogy a napi sajtó pártállást vett és dogmatikai fejtegetése a kérdésnek pro és contra: immár jó eleve elárultak egy jelenséget, azt tudni illik, hogy a közvélemény mind hangsúlyosabban kezd nyilvánulni. Helyesebben szólva közvélemény támadt, mely vitátlannul hisz a rituális gyilkosságban

s kész lenne per-eljárás nélkül marasztaló ítéletet hozni.

A hiba éppen ebben rejlik.

Nekünk, ha az állami organismusban rendetlenséget provokálni nem akarunk, hinnünk kell, hogy a nyiregyházi kir. e. f. törvénytörvény-szék a pör eldöntésében igazságos leendő. És ha ezt hisszük, önmagától eszik helyes alapja és szükségése annak, hogy akár elítéljük előre a saktereket, akár pedig felmentsük őket. Ez a bíróság tiszte.

A véleményeknek propagandát csinálni ily kérdésben merőben helytelen. Mert egyfelől a juridikai hatóságok reputációja szenved csorbát, ha nem nyitunk szerint hozná meg ítéletét, másfelől, mivel a polgárok nyugalmaiban tesz nagy károkat.

Legszembeszökőbbben kiviláglik az a Szeffert ügyészszel történt Ónody-féle insultusból.

A kriminál-processuale úgy nálunk, valamint a Királyhágon túl is az álladalmi ügyészre oly köteleket ró, mik magasabb szempontokban nyernek magyarázatot. És mert az állami büntető igazságszolgáltatás tiszte merőben csak az, hogy a bűn büntetessék, ebből kifolyólag a perrend a fiskus képviselőjét nem csak a vádra, de a mentő véghatározat indítványozására is köti.

No már, ha tiszte ez; ha törvény, hogy a férfi, ki valamire vállalkozik, azt becsülettel megoldani is siessen s

léha dolgoktól magát befolyásolni ne engedje: törvény marad az Eötvösök és az ügyész tekintetében is. Már az úgy szokás, hogy a védő és az ügyész élesebb kritika alatt állván is, nem igen törődik egyéb, mint tiszte és lelkiismerete szavaival.

Ezt, ki emlékezni akar, láthatta a vádindítvány elmondása és láthatta Eötvös összes cselekményeiből. Az a vádindítvány ahoz értők szeméi előtt nem oly abszurditás, minek egy némely lap kikiáltotta, és az Eötvös szereplése nem oly esetlen, nem oly kicsinyes, mint híresztelik.

Ha védni kell az apagyilkost, a honárulót: védni szükség a saktereket is. Azért, ha bűnösök, de bizony megütik a bokájukat.

A zsidógyűlölet sok valódi alapjal bir. De a bajok orvoslásának nem az anarchia utján kell kerestetni, mert az olyan, hogy ma széket ül a zsidó saktereken, holnap nyomást gyakorol a parlamenten s azután megtámadja a vagyont.

Jó lesz azt kordában tartani.

Eötvöst még a párt lapjai is nem egyszer megtámadták immár a zsidóvédelem acceptálásáért, mintha bizony a prókator kenyérkeresete és tiszte kivételt képezne s nem olyan lenne, mint akár az orvosé, ki zsidót gyógyít, vagy az iparosé, ki zsidónak dolgozik. De annak személyes hátere van ott is: a személyes gyűlölet és a politikai féltékenykedés. Az ügyészszéget is insultál-

A „Székelyföld“ tárczája.

Bolyongásban.

„Csavargónak születtem,
Csavargó vagyok én.“
Petőfi.

Édes Rolim!

Alkonyat van. A nap heve alább hagyott; fű, fa, lomb új életre ébred. Terra-szom előtt az ákácok ingatni kezdik ágait, a mire a lombok, mint szellemkezek láthatatlan érintésére, bólingatva integetnek felém.

A hegyek mögött alábukik lassudan a nap. Hűs szellő sohajt át a rétek illatával e keskeny völgyoszorulaton, honnan mint ralmadár kalitjából, úgy vágyom tova szállani. Pedig nem unatkozom. Csak a vágy a bolyongás után fog el.

Megyek.

Nem hivlak, hogy jönnél velem. Én jobb szeretem magányos, merengéses séták alatt a tarlóban maradt szántóföldeket, terméketlen, kopár oldalakat, föl hagyott víz-medreket fölkeresni. Ösztön az, mely belvilágom végyai és jelenem között harmoniát keres.

Ha az erdőben bolyongok el: a lomb-

sohaj, a madár éneke, egy-egy tovalebbenő gyík elfutása, a falevél leválása, mind, mind kizavarnak gondolataimból. Keresni kezdem az erőt, a törvényt, mi átlengi életüket, és a következtetés, hogy hasonlóak vagyunk azokhoz, legfőlebb csak a lelki tehetségek birtokával szerencsétlenebbek: leverőleg érint.

Azért nem mondom, hogy kövess.

* * *

Mig a hegyre érek, elmondom, mit álmodám:

„Nálad valék, s már jönnöm kelle. Alant a kis szobában vettem bucsut tőled.

Arcodon annyi bánat, szemeimben annyi bú és ajkadon annyi némaság! Mintha ősz felé lett volna. A kicsiny kert nem hullatta el még diszeit, a rózsá virágzásban, a nagy körtefa — mint egy őszülő fej, de mely még hajzatát nem veszíté — zöldes, sárga tömött galyaival mintha bucsuzóra intett volna. Egy kihajló ágról rózsát szakított le. Fehér volt, alig nyíladozóban. S bár elváltam vala immár, te akkor hozzám léptél, a rózsát kabátomra tűztél s aztán kezemet megfogva elkísértél a kapuig és így szóltál:

„Hive leszek magának mindig, örökre.

Mint e rózsá, bár hervadni fog, de egyszermind színét állandólag meg is tartani: nem változom meg soha! Vigyázzon e rózsára tehát“ . . .

Azzal tovább mentem. És aztán, végig haladva a széles utcán, midőn befördülnek a nagy tér felé, hogy ne lássam többé a lakot, hol te vagy, a kertet, hol ábrándozni szoktál: hát akkor az a fehér rózsá csak hálványulni, szint váltani kezdett s levelei elhulltak.

Annai fájdalommal mentem tovább, vissza sem nézve, utat nem tekintve, s belenyilatott szívembe Várad szék kis költeménye:

„Lassan, mint a hattyu haldoklása,
Hull egyik lomb, hull alá a másik;
Sirjukat egy néma szellem ássa,
S ott pihennek a feltámadásig.
Ha rózsának van feltámadása,
Vagy ha nincs: az örök elmúlásig!
És egyre tart, bár nincs feltámadása,
A rózsahullás, rózsák hervadása!“
Álom . . .

* * *

Im, a hegyen vagyok. Ez itt, bádogos tetejü templomtornya, magasra rugó papi lakja és festői házcsoportjaival, Udvarhely; abban az a romba dőlő köhalom, a a Székely-támad vára; ott alant Szombatfalva, nyomban rá a Szejké;

emitt előttem a hegyek között, lejtősen épülve, Oroszhegy, a zsindey, deszka, fenyőboronák grand magazinja; balról alant a domb mögé félrejtőzve Szentlélek; az uton fekvő kigyózó alakban tovább fekvő kigyózó alakban tovább amaz Pál-falva; ez pedig tömött gyümölcsös fák között, fölötté bánatos diadémjével, a temetővel, Lengyelfalva, az Orbánok ősi fészke.

Ugy-e, hogy szép a kilátás? Vedd hozzá az alkonyt, a csendes szálló hűs szellőt, a távolból ide csendülő estharang szavát, a mi elringatja elfogódásodat s Moore Tamásnak gyönyörű két sorára emlékeztet:

„Az estharangok, oh, az estharangok!
Hány szép emléket költ fel méla hangjuk!“ . . .

és aztán nézd a messze nyuló utat, min szénával terhes szekerek szállingózná, a legény bánatos danájától kísérve, a messze nyuló mezőket, hol százával dolgozik a munkás; és ugy-e, látni fogod, hogy érdemes ide kifáradni?

* * *

Most már lassanként szaporodunk. Leginkább az estelini látszik ez, hol a nap heve, a bolyongás, a munka után találko-

ták, gyanúsították eleget Eszláron is, a fővárosban is. Utoljára Ónody ur fenyegette meg pálcájával Szeiffertet. Hát hiszen virtus az bizonyára.

Csak hogy az „Üstökös“-ként: „Mazuránits Horvátország bánja; majd ha késő, akkor meg ne bánja.“

Dr. Kádbé Ferencz.

A tiszta-eszlári pör végtárgyalása. (29-ik nap.) A bizonyító eljárás f. hó 24-én véget ért. A tárgyalás elején folytatták a vizsgálati iratok és az azokhoz csatolt irományok fölolvását. Ezután Scharf Mórincznak, a legfőbb terhelő tanúnak meghiteltése került szönyegre. Szeiffert közzavádó indítványozta, hogy a törvényes kort el nem ért fiu ne bocsáttassék esküre. A közzavádó indítványát, mi a védőknek nagyon tetszett, a törvényszék elfogadta. Ezzel egyszersmind a törvényszék azt is kimondotta, hogy vádlottakat felmenti.

A székely fiuk mint iparos-tanulók. *)

A természet törvényei szigorúak, főbb alapvonásaikban kérelhetetlenek. Bármennyire képes az ember szokásaiban idomulni, sajátásaiban változni, ezen idomulás és változás az eredetiség alapvonásait nem képes elmosni.

Egyes nemzetek gyakran válfajokra oszlanak; egyes tájakon ugyanazon nemzet, ugyanazon faj sajátásai egészen másként, gyakran igen eltérőleg idomulnak.

Nemcsak a földrajzi helyzet, a hegy, völgy és a sík változatosságai hatnak a fajjellegre, s a népek százados, lassu átalakulások folytán nyert jellegüket nemcsak ott szerezték, a hol laknak, nemcsak ugyanazon tájék földrajzi fekvése által nyerték, de már a népvándorlások korszakában az új hazákba települő nemzetek válfajai előbbi eredeti hajlamaikat követték s leginkább hasonlatos tájakra települtek és hazájuk elhagyott vidékeihez képest. Ezáltal eredeti hajlamaikban és foglalkozásaikban nemcsak megmaradtak, de tovább is fejlődtek.

Erőszakos külső akadályok, avagy éppen mesterkelt uralmi gátak hátráltathat-

*) Bakay Nándor lapjából, az „Álfoöldi Iparlap“-ból vesszük át e közleményt.

zunk, s hol az anekdóta, élöz és jó kedv járja.

Tegnap, midőn Ugron Zsigó uram bátyám is közénk ült, hogy, mint monda, egy kis fiataltságot vegyítsen az öregek közé, javaslatom álltam elé: „Mondana mindenki egy-egy találo meg-jegyzést az asszonyokra.“

Az öreg fiskális kezdette meg: „Én egy jó nőt ismertem: édes anyámat!“

A másodikik ez vala: „Byron mondja: „Asszonyban bizni nem lehet!“

Szabó Albert így sohajtott: „Nagy problema az az asszony.“

Ugron Zsigó bátyám egyet csavarintott torzonborz bajuszán s pipáját az agyarára kapva, szolt: „Az asszony is jó — ha sok van!“

A vén kurucznek ez a jelszava: „Asszonyoknak és lónak hinni soha sem kell; tele vagynak azok gonosz erkölcsökkel!“ (Gróf Gvadányi.)

László Gyula is megszólalt: „A nő virág: él és elvirul; természetes, hogy mindenkinek áldozik illatával.“

A másik ifju embernek is volt mondani valója:

„A lányt, a míg hü, a gyálynak nevezzük, Pedig hiszen csak hü lány a neve; És hogyha megsalt, kigyórol regélünk, Pedig csupán asszonyról kellene.“

A könyökös pajtásom, egy magába zárt, hallgatag ember, Hugó Viktort idézte:

„Oh, hogyha elbukott, ne káromold a nőt!“

Aztán én voltam a soron. Mind rám

ták a népek vidék- és tájékszerinti, ugy szolván helyrajzi természetü fejlődését; megállapíthatták, vissza is vethették a helyzet szerü természeti követelményekből folyó foglalkozási módok fejlődését; de el nem moshatták azt soha.

Nemcsak Jókaí regényeiben vannak a Tatrangiak, az ezermesterek. Ugy van az a valóságban is, hogy a székely népnek igen sok hajlama, veleszületett sajátása van az iparos pályára, az iparos életmódra.

Ha a gyáramban elhelyezett kilencz székely fiut nézem, mindinkább meg kell győződnöm róla, hogy Magyarország, vagyis inkább a magyar nemzet már is nagy mulasztásokat követett el, hogy e népnek ezen sajátásait kellőleg föl nem fogta s ha fölfogta, kellőleg nem méltányolta, föl nem karolta s a nemzeti létfontartás érdekében és a magyar állameszme érdekében föl nem használta. Régi királyaink, mindenható főuraink, az erdélyi fejedelmek e tekintetben sok mulasztást, nagy bünöket követtek el.

Maguk a nagy királyok sem igen jól számítottak, a midőn Erdély iparát csakis új népesítés által iparkodtak emelni; s habár sok kedvezményt nyújtottak is a száz iparosoknak, megfedekeztek a székelyek iparos hajlamairól, megfedekeztek hü népük jövődjéről, azon akkori „jóvendő-ről“, mely ma már a „multé“, de a melynek alapján a „jelen“ épült, s a mely alapon az ezutáni „jóvendőnek“ kellene épülnie.

Nem szándékom országási dolgokba avatkozni. A históriát egy kissé szintén ismerem. Tudom, hogy egy ideig a „hazát“ a nemzet fogalma szerint, azután az „országot“ az uralkodók érdeke s talán néha az „állameszme“ fogalma szerint is védtek a székelyek. A fiuk a táborban születtek s azután mint férfiak a fegyverrel kezükben haltak meg.

De ezen foglalkozásközben is iparos hajlamokkal bírt e nép; s azóta a korszakem nagyot fordult sarkában. A történelmi átalakulás éppen olyan lett, hogy e népnek alkalmat kellett volna nyújtani, hogy a katonáskodás által, de a száz iparosok s az államhatalom által is mesterségesen elfojtott, veleszületett s kiirthatlan hajlamaikat elő kellett volna mozdítani. Alkalmat, módot és eszközöket kellett volna e népnek kezébe adni, hogy a haza, nemzet, az állameszme s az egész ország javára iparos hajlamaikat kiművelhesse, kifejtthesse.

néztek: „Halljuk, halljuk!“ Én rád gondoltam, felvettem a poharat, összeütöttem Zsigó bátyám poharával s azt mondtam: „Ha jó, egy is áldás; s ha hü, üdvösség!“

— Persze, — kiáltott ő — hiszen ilyen minden scribler ember!

Künn éj lett. Itt szobámban még nem. Arczképedet megvilágítja a gyertyaláng, s ha a szemeket nézem: fényes ragyogása jut eszembe, s lelkem vivódásait fénybe vonja az édes emlékezés. Höl téged látalak, rád emlékezem: nappal van ott, az öröm fényes nappala.

A hős lég átlebben az ákácok között be a szobába, meg-meglibbenti a gyertyalángjait s a szeszélyes körök, mint hullámfodrok a tavon, végig siklanak e sorok fölött...

Hát jó éjszakát!

Későn jutnak majd hozzád e sorok s így későn az üdvözet is, mit áltaok, ime, én küldök neked.

Azért, ha madarat látsz alkonynat felé fenn a magasban szállani, gondolj reám: hátha az én lelkem az, mely tehozád röpül. Mint Endrődi mondja:

„Avagy tán hozzád siető lelkem Sebes szárnyasatogása az!“

Bertie Állan.

Ez érdemben napjainkig semmi sem történt. Bármily kicsinyléssel szolt az ellenzék báró Kemény Gábor miniszternek a látszólag apró részletekkel foglalkozó sajtóságairól, a nevezett miniszter aligha jobban jár, mint sok nagyzó társai, a kik mindig nagy állami alkotásokon törték fejüket s a részletekről elfeledkeztek.

Igaz, hogy a miniszternek nem szabad csupán egyetlen részlettel foglalkoznia, de éppen oly bün, ha a részletekből álló egész kedveért csakis ennek vél élhetni s a részleteket elhanyagolja. Igen átgondolt kezdeményezés volt a miniszter úrtól, hogy a székely nép ipari kiképzésére is kiterjesztette figyelmét. Ez a részlet elég nagy szabásu arra, hogy az egészben fontos tényezőnek tekintessék, sőt olyannak vétessék, a mely nélkül az egész szenved csorbát.

Mint még inkább részletekkel foglalkozó szakember, egész készséggel ragadtam meg a miniszter üdvös kezdeményezését, s nagy dolgot művelendő ömerzettel fogtam a teendőkhöz, midőn télviz időn a miniszter egyszerű ohajtására saját költségemen a székely havasok közé fölutaztam, hogy e néppel, illetve vezetőivel a teendőt megbeszéljem. Bármily súlyos az általam hozott és hozandó áldozatok sorozata, nem lehet okom azt megbánni, a mennyiben az időtartamhoz képest fáradozásaimat kielégítő siker érte.

A kik részt vettek a szegedi iparos tanulók ez évi tanodai vizsgáin, tapasztalhatták, hogy ugy az elméleti tudományokban, mint a rajzban a kilencz székely fiu meglepő haladást tüntetett föl, s négyszáznál több tanuló között első lettek.

A mi azután a jó magaviseletet illeti, e tekintetben sikföldi versenytársaikat aránytalanul fölül is muták.

Lassu gondolatmenet, nem szikrázó elme-él, de biztosan haladó fogalom-fejlődés jellemzi őket.

A megértett dolgoknak önönerejök-ből való továbbvitele, a nyert tudomány- nak éppen őrzése a sikföldi beszédesebb, csapongóbb fiak fölő helyezi őket.

Sokszor szoktam mondani a mi sikföldi gyármunkásainknak, hogy éles elméjüknek kevés hasznát tudják venni s hogy fecsegő természetük miatt jó volna őket egy-egy évre Angliába hallgatóstanulásra küldeni.

A szórakozott kapdozás a legtöbb szerencsétlenségnek az oka; a figyelmetlen, elbizakodott merészség, a gondolatlan tekintet, ez mind a magyar gyármunkás tulajdona. A székely fiuk ezen hibáiban kevésbé bővelkednek.

Itt volna az ideje, hogy már iparüzleteknél is alkalmaztatnának, hogy mint kész iparosok menjenek haza hegyeik közé.

A szegedi iparosok jól tennék, ha ezen eszmével komolyabban foglalkoznának, de az iparügyek ez idő szerinti minisztere is.

Bakay Nándor.

Füldői levelek.

Borszék, 1883. július 20.

Ha a bécsi orvosi egyetemen Billroth vagy valamelyik collegája a közönségesnél valamivel sikerültebb operatiót végez, már rögtön megüti a nagy dobos az osztrák élelmesség s tudomást szerez róla ugy a szakértő, mint a nem szakértő világ. Mig ha Budapesten visz véghez valamelyik egyetemi tanár bármilyen műtétet, azt rendesen agyonhallgatja a sajtó. S ha felfakad a közönséges víznél valamivel különb forrás a teutonok hazájában, már egymást éri a hirdetés, hogy nincs többé emberi fájdalom, felfakadt az örök élet forrása. Lenne csak egy Borszék rendelkezése a németnek, majd tudná ő, mit kell vele tennie. Mi vajmi keveset gondolunk a legkitünőbb vizeinkkel is, s magunkkal importált keleti nyugalommal nézzük, mikép ömlik el, vesz kárba a valódi arany. De talán csak más-kép lesz valaha.

Hogy minő gazdag természeti adományokkal van megáldva Borszék, valóban, ha az ember mythologiai okoskodással akarná megfejteti, nem lehetne más-kép,

mint hogy a jó Isten, midőn a már kész földre kincseit elszórni indult, innen indult ki s ide is tért vissza s így érthető, hogy mi minden bö áldással van megajándékozva e hely. Itt az egészséget folyó aranyforrásaiban, az életet balzsamos levegőjében, a gazdagságot fekete gyémántjaiban, a köszében mind együtt találod. Mindezekre ráadásul találod mindenekelőtt az ő-székely vendégfogadásnak egyik igen szép tann-jelét, egy colossalis diszkaput, mely a fürdő-vendégek fogadására van készítve. A jelenlegi, mely valódi minta-diszkapunak mondható, igaz, hogy József főhercegnek készült, de ezelőtt is szokásban volt a diszkapu-építés s ezután is fenn lesz tartva. S a mily szives az elfogadás, ép oly előzékeny és le-kötelező a fürdő körüli tisztviselők elbánása. Borszék nem üz nagy reclámot, vagy leg-alább is akkorát nem, melyet kellene óriási kincseivel mérten; de a ki távoli magányában felkeresi, azt székely vendégszeretettel fogadja. Az egész fürdőhelyiség óriási sétányaival együtt sövénynyel van bekerítve, hogy a legelésző állatoktól a fürdővendégek ne zavartassanak. Itt ama találós kérdés, hogy: mit csinál az Isten, mikor az eső esik, nem ugy fejthető meg, mint rendesen, mert itt bármily nagy eső sem képes sárt csinálni, minthogy a sétahelyek lejtősek s jól kavicsozottak.

Elvégre is csak nagy a székely talá-lékonyasága. Itt már régen fel van találva a perpetuum mobile, csak a világ nem szer-zett még róla tudomást. Nincs perc, nap-pal, mint éjjel, köz-és ünnepnapokon, mely-ben a borvitzoltés szünetelne.

Lehetetlen, hogy a föld valamelyik átalakulási stadiumában, itt, hol most az erdélyi részek legmagasabban fekvő köz-sége (Bélbor) van; lehetetlen, mondom, hogy borteremő hely ne lett volna. Más-kép honnan lenne a sok „bor“ elnevezés, mint: alsó Borszék, felső Borszék, Bélbor, Holló-Boraszó községek, melyek most mint leg-fennebb a tenyő-bor és fenyő-bors ha-zája ismeretesek. S megjárna szegény Giedenbrock tanár, ha utitársaival együtt Verne földalatti utazásából itt lyukaszlaná ki va-lamelyik köszénbányát, hogy meglássák ismét a szép napot, s az álmodott kajszin-barack, nedvdús cantaloup s óriási szemű ezerjő-szölő helyett a fenyőtoboz-, cser-mak- s a fanyar vaczkorra ébrednének.

A halálbüntetés jogosságáról mondják a juristák, hogy annyit s annyszor irtak mellette s ellene, hogy e tárgyról többé senki ujat kitalálni nem tud, e tárgy már egészen ki van merítve. Maholnap így jár Borszék is, maholnap kimerítik, nem ugyan kiapadhatlan vizeit, hanem azon költői és nem költői eszméket, melyeket e táj emberi agyban felébreszteni képes. Nincs év, melyben hirlapi czikkék, fürdői levelek egészén özőnnek — eltekintve a szerelmi lyrá-tól — s egy-két kisebb-nagyobb füzetke ne keletkeznének. De nem is lehet az más-kép. Ugyan vastag prosaicus fő legyen az, mely elzárkózni képes lenne a fenyvesek sötétjé-ben susogó zephír (enyhébb vidéken bo-reas), a havasi rózsa szirmain ragyogó harmatsepp (más helyen hóharmat) s más természeti szépségek összehatása elől. Lát-tad-e már a fenyvesek előröppentyűit, a mókust? S a nagy természet szárnas dalá-rai minő elragadó dalt zengenek! Nem üzőm a nimródi foglalatosságot s nem va-gyok ornitholog sem, de ha nem tévedek, ugy tudom, hogy a kaszafenők zaja az er-dei madárdalt elnémítja. Itt, bár már a szénagyújtók dala is végét járja, mégis javában zeng a szárnyasok éneke, hol mint solo, hol mint choris. Egyik nap a bassus titlerős talált lenni. A mint később rájöttem, egy pár varjuszalád készített egyik fenyő-sudaron a reggeli szákmányból atyafiságos osztályt, éppen mint az emberek. Az ügyet irásbelileg végezték, mert a „jog-cselek-vény“ végén, mikor a hosszadalmas érteke-zés s kölcsönös „egyetértés“ után valószi-nileg az aláírás történt, néhány toll hullott a magasból fejemre. Aligha nem „vérszer-ződés“ volt. Ha nem tudsz imádkozni, szállj tengerre — mondja a tengerész a szárazföldi patkányoknak (a száraz lakóinak

gunyve a tengerésznél), s ha nem éreztél magadban fogékonyságot a költsézet iránt, szállj fel a „Közrez-tető“ parnassúrára s igyál Borszék kristályvizéből. S ha a fürdőhelyek a nagy természet gyógyszertárai, akkor Borszék az a gyógytár, hol a gyógyszerek drasztikus alak- s adagokban tártnak eléd. S ha Csikmegye déli részén fekvő enyhe levegőjű Tusnád a [ezukros gyermekorvosság, akkor Borszék a vasizma felnőttek gyógyhelye. Egyik-másik borongós napon úgy vagy, mint a beteg cigánygyerek, arról álmodozol, a mi nincs: amaz lány, hófehér kenyérről, te pedig fűtött szobáról s bős bundáról. Ha először vagy e helyen, szidalmazod először is hideg levegőjéért, de alig pár napi vizivás s néhány fürdés a testedző „Lobogó“-ban kibékíti a helyzettel, képessé teszen az erősek hazájában élni s szegyenekedve sietsz levelezni a vétket, melyet elhamarkodva követett el és sorakozol azok közé, kik dicsőhymust zengnek Borszék nympháinak. S vajjon hol lehetne szebb a dal, mint ott, hol az énekkirálynő az első énekes? De Blahánéről, a bájdalu fülemiléről, hadd írjon más, méltó toll.

Hogy vidám jó kedv, mint minden fürdön, úgy itt is bővében van, s hogy Farkas M., kiről azt hinnéd, hogy valamelyik méltóság ur csak tréfából vette a vonót a kezébe, kitűnően huzza, az mind magától értetődik.

Ordo.

Kovácsna, 1883. július 23.

Egy örökkévalóságnak tetsző, unalmasan átszínült hét óta készültünk rá. Eget, földet megmozgatánk, hogy majd annak idején tiszta lelkiismerettel elmondhasuk: rajtunk semmi sem mult. Naponkint buzgó imát rebegénk a táncz istennőjéhez, áhitattal kérve őt: vajha kegyesen megengedné, hogy ezt a mi oly régen és oly anyyira ohajtott parányi táncmulatságunkat siker koronázza!

És esdeklésünk legkegyelmesebben meghallgattaték, és világrengető fáradozásaink nem vesztenek kárba.

Folyó hó 22-én a kovásznai fiatalság által rendezett nyári-táncmulatság, igen válogatott, diszes közönség közreműködésével, páratlan vig kedélyvel, szóval minden előleges reményt messze tul szárnyaló teljes sikerrel folyt le.

A szokásos sétatéri zene elhangzása után (esteli 9 órakor) vonult a tánczolni vágyó ifjuság az „Újvilág“-hoz czimzett vendéglő nagyeremébe, hol aztán az egyenesen Csikországból hozott „jeles“ zenekar azonnal rá is zendítette az önkétségbejött csárdását. No de most már ne kifogásoljuk többé a kifogásolhatót, mikor ez, hála a mindenhatónak, úgy sem, csökkentette legkevésbé sem a szünni nem akaró, általános tánczkedvet. Nem volt egyetlen lény, ki „rosszul mulatam“-mal távozott volna, mert nem akadt egyetlen bájos, de durcás tánczosnőcske sem, ki kosarat adott, s így egyetlen heves tánczos sem ki kosarat kapott légyen. Mindenki véges-végig hű maradt azon közmondáshoz: „a ki megindult, annak menni kell!“ azaz: a ki tánczolni kezdett, annak mindvégig tánczolni kell! Rugtuk haláláig... akarom mondani reggeli három óráig, mikor aztán a kérélehetlen mamák közbelépése véget vetett mindennek — még a negyedik négyesnek is!... Pedig az is föl volt ám véve a programba s volt rá gyönyörű kis tánczosnőm is (meg másnak is), hanem hát no... a siralomnak ezen völgyében mindennek vége szokott lenni, még a debreczeni kolbásznak is! Ennek a négyesnek pedig plane még csak eleje sem volt, már is vége lett! (Mire nem képesek az — asszonyok!?) Három négyes azonban teljesen „hiány“ nélkül esett meg, elannyira, hogy csak alig tudtuk egyik-másik figurát elszorítani. 30—32 pár tánczolt egyszerre mindig, a mi bizony szép kis summa egy ilyen „sütetű“ nyári bálocskában.

S végre is befejezésül ujjolag csak azt a résztelen jó kedvet kell lelkesedéssel föl-

emlitenem, a mi most soha egy pillanatra sem hagyott cserben, úgy mint tavaly, midőn nem egyszer sajnosan tapasztalók, valahán, szor bizonyos aristocraticus hajlammal bíró fürdővendégek szerencsétlenné szerény mulatságunkat, abban maguk elkülönzésével s gyarló szevelgéseikkel feszélyeztek minden más jelenlevőt s meghiusították a bál remélhető sikerét.

Csinos kis mulatságunk fényéről hatalmas bizonyosságot fog tenni egy kötet dicsériádnál e hirtelenében összekoppantott névsor, mely ragyogóbb bármely keleti gyöngyszornál. Jelen voltak s mindenek fölött jól mulattak: Domokos Janka, Domokos Ilona, Bodor Irén, Budai Róza, Kovács Mari, Bodor Irma, Budai Ida, Budai Birike, Bodor Ilka, Gödri Ilona, Ince Zsuzsika, Cseh Vilma, Réz Gizella, Fehér Ilona, Csia Vilma, Csia Mariska; Domokos Jánosné, Domokos Antalné, Réz Farkasné, Imecs Ernőné, Budai Ferenczné, Gödri Ferenczné, Ince Györgyné, Melik Bogdáné, Bodor Zsigmondné, Csia Balászné, Deák Béláné, Fehér Albertné stb.

Hajnalba tavoztam, egy titkos kézsorítással s egy nyilvánosan elázott kráglival. „Ezt őrizni fogom mig porrá nem lesz, amazt érezni fogom mig porrá nem leszek.“

Ferike.

A kolera.

A budapesti tisztí főorvosi hivatal felhívja a gyakorló orvosokat, hogy a belügyminiszternek legújabb, ez évi 43051. sz. a. kelt rendeletéhez képest ezentul minden egyes kolera nostras eset, a többi ragályos kórok módjára, a tisztí főorvosi hivatalhoz bejelentendő.

*

A „Daily News“ levelezője komor színekkel ecseteli az egyiptomi állapotokat. E hó 22-ki sürgönyében jelenti, hogy a betegség fölötté gyors lefolyású. Az emberek az utcákon rognak le holtan. Az egészségügyi viszonyok tarthatatlanok. — A tartomány belsejében a marhavész még sokkal inkább dühög, mint előzőleg, és a parasztok még sem tartózkodnak az elhullott állatok husának evésétől. Nem csodálható tehát, hogy a kolera, mint dühögő tűz terjed tova mindenfelé. A rémület általános. A földmívelést egészen elhanyagolják. A tartomány közigazgatása nem megy a rendes módon. Az adókat nem fizetik, de nem is követelik, a vámbevételek is jobbra megszüntek. A postai és vasuti forgalom nagy rendtelenségben van. Más oldalról a következőket írják: A kairói egészségügyi hivatalhoz európai orvosokra van szükség, a kiknek egyiptomi szolgálata kell lépni, hogy a ragály megszüntetésén közreműködjenek. Kairóban erősen panaszkodnak a Nilus egyik csatornájának a Chalignak állapota miatt, mely a városon keresztül megy; ez a csatorna alacsony vízállás mellett lerakódó helye minden tisztátalan dolognak, mit a környékről oda hordanak. A konzulok felszólaltak az ellen is, hogy a temetéseket rendesen kíséző, pénzen fogadott kisirató asszonyok eltűntassanak, Alexandriában a tengerészeti fogházban elhelyezett gonosztevőket a szemét elhordására használják. A „Menzaleh“ szigeten a kolera még mindig dühög, jóllehet a lakosság egy tized része már elhalt.

Mindenféle.

— Szűcs József, Kézdi-Vásárhely város polgármestere, a következő rendeletet intézte a helyi rendőrséghez: „A kolera behurcolásának meggátolása tekintetéből az egészségügyi óvintézkedések megtétele városunk kebelében is szükségessé válván, azoknak 3 nap alatt leendő keresztülvitelét az alábbiak szerint rendelem el: 1. A közutakból a garadombok kihordatása, azoknak kisépértetése és tisztántartása, a kiöntések szigorú betiltása. 2. A kert megetti utcák „rigói“ kitakarítása s az onnan kitakarított szemét elhordatása. 3. A befolyó „rigókban“ a ganélé kifolyásának beszünte-

tése büntetés terhe alatt. 4. A gyáraknál és más istállóknál levő ganéalmok kihordatása. 5. Fel kell ügyelni arra, hogy a cselédek ganéhordáskor a hulladékot fel-takarítsák; a mely cseléd ez ellen cselekszik, mindannyiszor büntetessenek a szegény-alap pénztára javára 20 krig. 6. Szemeltések ki egy kórházhelyiség, mely készen tartandó, hogy szükség esetén felhasználni lehessen. 7. Szigoruan fel kell ügyelni arra, hogy éretlen gyümölcsök forgalomba ne hozassanak.“ — A polgármester ur ezen erélyes intézkedésének szigorú és pontos megtartása mulhatatlanul igényli, hogy mi is felhívjuk a rendőrséget annak keresztülvitelére, mert annak keresztülvitelére súlyos felelősséggel jár. S végre valahára több erélyt és pontosságot kérünk a hivatalos eljárásoknál a t. rendőrségtől.

— Udvarhelymegye gazdasági egyesülete jelen évi október havában Sz.-Udvarhelyt állatkiállítást rendezend, a mire a gazdaközönség figyelmét addig is, mig programmszerű ismertetést adhatnánk, előre is felhívjuk.

— Ráth Károly, az orsz. iparegyesület alelnöke, mint biztos forrásból értesültünk, augusztusban az iparos viszonyok tanulmányozása végett a Székelyföldre jön s Kézdi-Vásárhely városát is utjába fogja ejteni. Felhívjuk iparosaink figyelmét.

— Borzasztó tűzvész volt f. hó 23-án Gyó.-Tekerőpatakon. A villám egy épületre leütve, ez azonnal lángba borult. Egy negyed óra alatt több mint 40 épület állt lángokban. A zavar általános lett, a tűz rop-pant gyorsasággal terjedt tovább. A gyó.-szentmiklósi tűzoltók azonnal a helyszínére érkeztek; de csak igen keveset — mondhatni semmit sem — lehetett a sok szalmás és deszkás épület miatt segíteni. A tűzhöz a roppant hőség miatt lehetetlen volt hozzáférni. Egy óra alatt 200 épület állt lángokban. A leégettek számát még nem lehet egész bizonyossággal tudni. A tűz a templom felül ütött ki és átsapván a tulsó utcára is, a templom és a papi lakon kívül mindent elpusztított. A kár óriási, a nyomor leirhatatlan.

— Gróf Széchenyi Pál 26-án utazott át Kolozsvár városán nagy számú hivatalnok kíséretében. Utazásának célja az, hogy a ressortjába tartozó ügyek fölül közvetlen meggyőződést szerezzen. A miniszter Kolozsvárról Szombattalvára ment, onnan Fogarasra. Meglátogatja Brassót is.

— Iszonyu felhőszakadás volt, f. hó 23. este Felcsikon. Az Olt annyira kiáradt, hogy az országutakon a közlekedést akadályozta meg. Az Olt árja — bár Közép- és Alsíkon eső sem volt — másnap este az alsíki réteket is elöntötte. Ennyi áradásra és ily rendkívüli időjárásra a legöregebbek sem emlékeznek.

— Primicia. Kassai Lajos fiatal áldozár folyó hó 22-án tartá meg első miséjét szülővárosában Gy.-Szentmiklóson a r. kath. templomban. A fényes segédlettel végzett isteni tisztelet alatt Ferenczy Károly helybeli, a gy.-alfalvi, a gy.-szárhegyi, a gy.-szentmiklósi örm. szertartású és Boér görög szertartású plebánosok, továbbá Salamon, a gy.-szárhegyi szt. Ferencz-rendi szerzet főnöke, Szabó György segédlelkész és Buslig József papnövendék segédkeztek. Communió alkalmával a fiatal áldozár édes anyját, testvérét és keresztanyját az urvacsorában részesíté, az isteni tisztelet végén pedig a papságra egyenként, családjára szintén és végül a jelenlevő hívekre mondott áldást. Mise után diszes ebédet adott a fiatal első misés tiszteletére Ferenczy Károly plebán, hol a pohárköszöntések kiapadhatlanok voltak; szép köszöntőt mondott Kassai Lajos fiatal áldozár, Ferenczy Károly plebánost éltetvén, ki annyi buzgalommal fáradozott, hogy Gy.-Szentmiklós szülötte első miséjét itt anyavárosában mondhasa el. A fiatal lelkésznek az Urban áldást és hivatott pályáján legszebb sikert ohajtnak! Az a valaki.

— Nemtelen boszu. Pávai N. F. föld-birtokosnak kertjében a mult héten egy éjjel 32 nemes gyümölcsfát fosztott meg valaki héjától, minek következtében az ősz-

szes fák kivesztek. A fák értéke mintegy 1000 frtra tehető s a termés 200—300 frtot megért, mivel a legnemesebb fajú s kitűnő termő fák voltak. A nyomozat megindítatott.

— Villám csapott le f. hó 23-án este 9 órakor Csik-Rákoson is; két csűr és gazdasági épület égett el.

— Novák Sándor kereskedésében K.-Vásárhelyt a lehető legjobb árban megvétetnek a következő élő vadállatok: sas (vén és fiatal), füles bagoly (nagy és fiatal), továbbá fiatal róka, medve, farkas és holló.

— A kézdí-vásárhelyi kisegítőpénztár-egylet mint szövetkezetnek 1883. jun. havi üzlet forgalmi kimutatása. Bevételek: május hórl átjött pénzmaradvány 839 frt 83 kr, betételekből 7851 frt 50 kr, visszafizetett váltókból 16982 frt 96 kr, a kisbirtokosok országos földhitelintézete munkadíjából 3 frt 50 kr, könyvdíjakból 9 frt 90 kr, kamatok- és illetekekből 504 frt 65 kr, nyomtatvány-díjakból 9 frt 60 kr, összesen 26.201 frt 94 kr. Kiadások: betétvisszafizetés 1121 frt, 15 kr, váltókra 23.724 frt, tisztviselők fizetése 35 frt, jótékony célra 10 frt kamat megtérítés 1 frt 44 kr, váltó visszleszámitolási kamatokra 93 frt 20 kr, könyvkö-tési irodai illetek- és postadíj 37 frt 26 kr, pénzmaradvány 1179 frt 89 kr összesen 26.201 frt 94 kr. H a n k ó László könyvelő.

— Kézdi-Vásárhelyt a könyvnyomda feletti emeleti lakás haszonbérbe adandó. Bővebben tulajdonos özv. Szabó Dánielnél értesülhetni.

Gazdaság és kertészet.

Tüzmentes kenőcs zsindelytetők számára.

A zsindelytető kétszer egymásután forró kőszénkátránnyal bekenetik, a második bekenés után pedig azonnal átszítált téglaporral hintetik be. Nehány nap alatt a két anyag egy felette szilárd és kemény tömeggé egyesül, mely nemcsak mindenféle nedvesség felvételétől óvja a fát, hanem tűzvész ellen is biztosságot nyújt, a mennyiben a lángoknak hatalmas ellentállást nyújt, különösen, akkor ha a tető pár nap mulva kátránnyal és téglaporral újra bevonatik. Hollandiában ezen eljárás általános elterjedésnek örvend, s ott az istállók, sörfőzők stb. gerendáit is hasonló módon kezelik, miáltal azok tartóssága hatalmasan fokoztatatik. Ha egy ilyen mázzal ellátott zsindelyt tűzbe dobunk, az nehezen gyulad meg s ha tűzet fog is, csak elszenesedik, de lángra nem lobban.

Fürdővendégek névjegyzéke.

Borszék.

— II-ik közlemény. —

Engel Imre orvos és neje, M.-Vásárhely. Binder Károly gyógyszerész családja, M.-Vásárhely. Constantin Sculy Logothetides ügyvéd, Piatra. Orosz Joakim szabó, Ditró. Szász Dénes kir. törv. bíró, Beszterce. Gunesch Gusztáv honv. őrn. és neje, M.-Vásárhely. Lázár Gyula kereskedő és családja, Gy.-Szentmiklós. Hügel Lipót kereskedő és neje, Sz.-Régen. Szotyori József hivatalnok, Kézdi-Vásárhely. Gergelyfi Antal keresk. K.-Vásárhely. Dájbukát Emánuel keresk. M.-Vásárhely. Ambrus Ágoston és neje, Szárhegy. Révész F. Cyrill, gymn. tanár, K.-Vásárhely. Ifj. Dávid István kereskedő, Kézdi-Vásárhely. Salamon Amália, Baja. Gál Józsefné cipészné, M.-Vásárhely. Kovács István kir. jbró, K.-Vásárhely. Ifj. Tiltscher Ede ügyvédjelölt, Gy.-Szentmiklós. Paraszku János m. k. albiró, Sz.-Sebes. Dr. Cserny Béla g. tanár, Gy.-Fehérvár. Ávéd János g. tanár, Gy.-Fehérvár. Sánta Lajos orsz. képvis. és családja, Budapest. Wermescher Dániel keresk. s családja, Sz.-Régen. Dr. Kornhoffer Lajos és családja, M.-Vásárhely. Gárábet Bálint kereskedő, Beszterce. Dr. Szentpétery János m. kir. honv. ezred-orvos, M.-Vásárhely. Pátrubány Antalné birtokosnő, M.-Vásárhely. Szentpétery János ör. kath. lelkész, Gy.-Szentmiklós. Wolf Amália kereskedőnő, Gy.-Fehérvár. Kohn Teréz kereskedőnő, M.-Vásárhely. Győrfi Pető orsz. képvis. és családja, M.-Vásárhely. Dienesch Samu huszár százados, Debreczen. Piramovicz Konrád F. áldozár, Bécs. László Polykárph theol. tanár, Fogaras. Lakatos Kornél záradfőnök, Cs.-Somlyó. Brünner Jakab birtokos, Kolozsvár. Molnár Józsiás birtokos és neje, Kézdi-Vásárhely. Lendvay László birtokos és családja, Hosszszutelke. Mezey Ignác, honvéd hadnagy,

M.-Vásárhely. Boga Bálint felső népiskolai igazgató, Alfalu. Dr. Cseh Károly orvos, K.-Vásárhely. Szabó István törv. irodatiszt, K.-Vásárhely. Domokos Árpád földbirtokos, Al-Csernátón. Fekete Jakab keresk., Arad. Reich Mili kereskedő, Gerend. Biás István ügyvéd és fia, M.-Vásárhely. Szilágyi N. Sándor orvostan h., M.-Vásárhely. Ferenczy Lukács fényképész, Sz.-Udvarhely. Blank József birtokos és családja, Maros-Vásárhely. Székely Endre szolgabíró és családja, Csik-Szt.-Imre. Dr. Csizsér Miklós kör- és járásorvos, Cs.-Szentmárton. Hám Ignác kir. főmérnök, Cs.-Szereda. Ferenczy György szolgabíró, Gy.-Szentmiklós. Székely Károly árvaszéki ülnök, Csik-Szereda. Sáska Gergely távirtdavonál-őr, Csik-Szereda. Bartalis Ignác földbirtokos, Szárhegy. Pülöp István jegyző és birtokos, Ditró. Császár József jegyző és birtokos, Szárhegy. Siklód Péter birtokos, Ditró. Képes Gyula kir. aljbíró, S.-A.-Ujhely. Kazinczy Gábor kir. törv. jegyző, S.-A.-Ujhely. Br. Podmaniczky Horác jogász, Budapest. Malatinszky Kálmán jogász, Budapest. Chyzer Béla jogász, S.-A.-Ujhely. Sipos Károly keresk., Kolozsvár. F. Fischer ékszerész, Budapest. Fogarassy Kálmán keresk., Bécs. Gámentz János keresk., Kolozsvár. Csiky Dénes ügyvéd és családja, Gy.-Szentmiklós. Csiki Antal keresk. Gy.-Fehérvár. Bíró János gyógyszerész és neje, Kolozsvár. G. O. Kisch magányzó, Beszterce. Lederer Gusztáv kir. aljbíró, Kula. Dániel Ferenc keresk., Torda. Harmath Sándor kereskedő, M.-Vásárhely. Weissenhahn Ede vasuti főnök s neje, Maros-Vásárhely. Corák Amália üzérkedő, Belgrád. Constantin Negura birtokos, Jassy. Theodor Burgelin birtokos, Jassy. Dobokay Ferenc min. titkár és neje, Budapest. Kabos Béla keresk. min. hivatalnok, Budapest. Weisz Joákim keresk., Gy.-Fehérvár. Frunkucz Antal keresk., Gy.-Szentmiklós. Merza Kristóf keresk., földbirtokos és családja, Gy.-Szentmiklós. Összesen 326.

Szerkesztői izenet.

Rózsamama. Még nem üti a mértéket. A gondolat jó, de a kidolgozás igen köznap. Nincs benne költői szín, melyen az alakok elég elevenen, de menten a köznapiaság meztől jelenjenek meg. Az egész azt a hatást teszi, milyennel a köznap életben minden nyomon találkozik az ember. Nem közölhetjük.

Pszturnak. Köszönjük a közleményt. Azonban apprehendálunk a „bácsi”-ért. Tudja ön, hogy most éppen azon korban vagyunk, midőn az ember szívesen eltagadna egy-két évet, s ha a hölgyvilág tudomására jöne, hogy a három közül miniket illet ez cím, nem szolgálna előnyükre; azonban józsi közleményeire szívesen elnézzük ezt önének, kedves Pszt ur, czimezzon akárhogy, csak küldjön minél több levelet.

Íj. P. F. Három hét múlva szolgáltatára állunk.

K. M. Ha jól emléksünk, így kezdődik: „Te mindenem e nagy világban, gyönyörűségem, boldogságom.” Itta: Chamisso, ford. Kuliffay. Megjelent a „Képes Családi Lapok”-ban ez előtt egy pár évvel, talán az 1879-ik évfolyamban.

A szebeni kis lutri.

Huzás július 25-én.

15. 51. 69. 58. 35.

Piaci árak		Kézdí-Vásárhely		Csik-Szereda		Gy.-Szt-Miklós	
		jul. 25.	frt kr	jul. 24.	frt kr	jul. 21.	frt kr
Héctoliter	Buza) tiszta	6	20	7	—	7	—
	) elegy	5	50	—	—	6	25
	Rozs) tiszta	4	60	4	50	5	50
	) elegy	—	—	—	—	4	75
	Árpa) tiszta	4	—	4	50	5	75
	) elegy	—	—	—	—	—	—
	Zab	2	70	2	75	3	—
	Törökbuza	5	40	5	65	5	—
	Kása) köles	10	—	10	—	8	50
	) árpa	—	—	—	—	—	—
Kilógr.	Borsó	6	—	5	—	—	—
	Lencse	10	—	—	—	—	—
	Fuszulyka	6	—	7	—	—	—
	Lenmag	—	—	10	—	—	—
	Kendermag	—	—	—	—	—	—
	Bükköny	—	—	—	—	—	—
	Pityóka	1	40	1	40	1	50
	Marhahús	—	44	—	36	—	40
	Disznóhús	—	40	—	40	—	48
	Juhhús	—	44	—	20	—	30
Darab	Szalona	—	80	—	80	—	65
	Fagygyu	—	32	—	—	—	40
	Malacz	1	50	1	10	—	85
	Lud	—	—	—	—	—	95
	) fejtér	—	—	—	—	1	50
	Bárány	—	—	—	—	2	13
	Egy pár csirke	—	60	—	60	—	40
	10 tojás	—	15	—	10	—	13

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

július 27-én.

Magyar aranyjárdék	119.75
Magyar vasuti kölcsön	113.75
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	91.50
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	114.—
M. keleti vasuti államkötv. évi 1876	98.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	100.50
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	98.50
Temes-bánati földteherm. kötvény	99.—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	99.25
Magyar szőlődézmaváltási kötvény	98.—
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön	98.—
Tiszasabályozási és szegedi sorsjegy	115.—
Oszttrák járadék papírban	110.—
Oszttrák járadék aranyban	78.75
1860. államsorsjegyek	79.25
Oszttrák-magyar bankrészvény	135.25

Magyar hitelbank-részvény	835.—
Oszttrák hitelintézet-részvény	295.75
Cs. és kir. arany	5.66
20 frankos arany	9.48
Német birodalmi márka	58.45
London (2 havi váltókért)	119.95
Magyar papíráradék	87.10

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádebó Ferencz,

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Egy a fűszer- és singes kereskedésben jártas SEGÉD

előnyös feltételek mellett azonnal alkalmazást nyer

KÁBDEBÓ ANTAL

vegyes üzletében, Székely-Keresztúron.

2—3

Kincsem-sorsjáték

Budapesten

a m. kir. pénzügyminiszter 16035 1883.

számu engedélye mellett.

1. főnyeremény	50,000	frt.
2. „	20,000	„
3. „	10,000	„
4. „	8,000	„
5. „	6,000	„
6. „	5,000	„

Továbbá 2 nyeremény 4000, 3 nyeremény 3000, 5 nyeremény 2000 forinttal o. é.

Összesen 10,000 nyeremény = 186,000 forint értékben.

A nyerőknek kívánat szerint a nyeremények 20 % adó levonásával kifizettetnek.

Sorsjegyek 1 forintjával kaphatók lapunk kiadóhivatalában K.-Vásárhelytt.

[Szám 5914. 1883.]

Árlejtési hirdetmény.

A kézdivásárhely-kászoni törvényhatósági utvonalon, ezen évben építendő és javítandó hidak helyreállítása tárgyában Háromszékmegye központi hivatalánál f. évi július 31-én délután 2 órakor zárt írásbeli árlejtési tárgyalás tüzetik ki.

Ezzel kapcsolatosan az említett utvonalon egy utász-ház építése és szintén a jelzett utvonalon 0—2 kmtr. között közvetlen a város mellett a közel mult árvíz által elszakasztott uttest helyreállítása iránt is árlejtési tárgyalás tüzetik ki.

Mi azon hozzáadással tétetik közhirrre, hogy vállalkozni szándékozók zárt írásbeli ajánlatokat a kézdivásárhely-kászoni utvonalon építendő hidakra 2981 forint 20 krnak 5%-val az utász-ház építésénél, 553 forint 74 krnak 5%-val és az uttest helyreállításával, 596 forint 44 krnak 5%-val, mint bánatpénzzel terhelve, a tárgyalásra kitűzött napon délelőtti 12 óráig a megyei pénztárhoz adják be, mely ajánlatokba a leengedendő % számmal és betűvel tisztán ki legyen írva Megjegyzetetik, hogy a külön építkezésekre beadandó ajánlaton a czimlapon világosan kifejezendő, hogy melyik vállalatra adatott be az ajánlat.

Mind három külön műveletre vonatkozó műszaki iratok a számvéői irodában a hivatalos órák alatt betekinthetők.

S.-Szt.-Györgyön, 1883. júl. hó 17.

Az alispán helyett

Szentiványi Miklós, tisz. főjegyző.

2—3

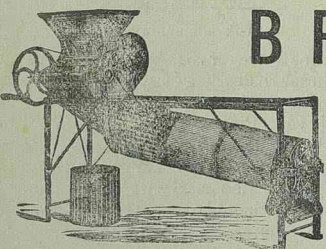
Tanulónak

felvétetik egy jó családból való, legalább 14 éves, írni és olvasni jól tudó ifju, egy vidéki élénk forgalmu

fűszer-, festék-, vas-, rövidáru- és divat-kereskedésben.

Árvák kedvező feltételben részesülnek. Bővebb felvilágosítást lapunk cikkszerdai szerkesztőségében nyerhetni.

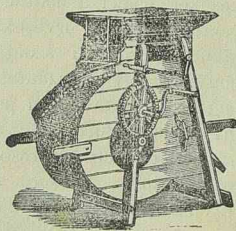
2—3

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára.

BUDAPEST. Gyár: külső váci-ut. Raktár: váci-körút 68.

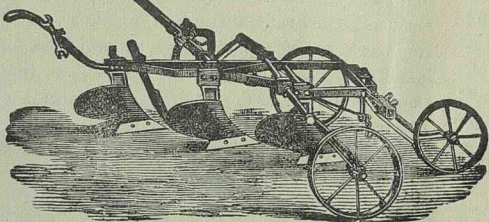
Szabadalmazott

hármass ekéket

közönséges és acél ekéket

cséplőgép-lemezszítákat

gőzcséplő és járgánycséplőkhöz.

Ajánlja minden gazdasági kllitásokian kitüntettet

TRIEUR-JEIT

váltható szitákkal.

Gabona tisztító-rostákat.

Tengeri-morzsolókat.

Lyukasztott és hasított lemezeket, mal-mok, méhészeti és technikai czélokra

JÁRGÁNY-CSEPLŐGÉPEKET

és minden egyéb gazdasági gépeket.

Továbbá e téren a legújabbat:

Schmid H. szabadalmazott nemzeti rostát,

1882. augusztus 3-án 17,567 sz. alatt szabadalmazva, mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4 láb, 4 hüvelyk magas, 2 láb, 4 hü-

velyk szélyes, sulya 50 kiló ára 55 forint.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Ny. Szabó Albert gyorssajtóján Kézdí-Vásárhelytt.

9—20